

komst, om hvilken Erstatning der skal ydes de Enkelte. Nu tror jeg nok, at Besigtigelseskommissionen med Hensyn til dette Punkt, maatte ikke i alle Henseender er saa hensigtsmæssig indrettet, som den kunde være. Jeg tror, at Erfaringen vil have viist, at den Støtte, som de paagældende Godseiere, der jo ofte ere Menigmænd, skulde finde hos de af Byraad og Sogneraad valgte Mænd ikke altid bliver dem til Del. Men dette vedrører slet ikke den foreliggende Bestemmelse; hvad enten der i Loven kommer til at staa 5te Marts 1845 eller 10de Marts 1861, bliver Besigtigelseskommissionens Sammensætning den samme. Forandringen i Lovforslaget refererer sig til et senere Stadium i Expropriationen. Hvis man nemlig ikke bliver enig med Besigtigelseskommissionen om den Erstatning, man skal have, eller naar nogen af de Paagældende er udeblevet, saa at der ikke er kommet nogen mindelig Forhandling i Stand, bliver Forretningen henvist til Taxationsmænd, og det er med Hensyn til disse, at der foreligger en Forandring. Efter Frd. 5te Marts 1845 bestod Taxationskommissionen, om jeg maa talde den saaledes, af en af Regjeringen valgt Landinspektør, to af Regjeringen valgte Mænd, to af vedkommende Amtsråd eller, hvis det er en Kjøbstad, af vedkommende Byraad valgte Mænd. Disse foretage Vurderingen. Jeg tror nu, at dette er en meget hensigtsmæssig Ordning. Der er ikke nogen som helst Grund til at antage, at de to af Regjeringen valgte Mænd paa nogen utilbørlig Maade skulle søge at varetage Statskassens Tarv til Stede for dem, hvis Eiendomme skulle exproprieres; og i alt Fald er der jo saa paa den anden Side de to Mænd, der ere valgte af Amtsrådet eller af Byrådet, og som maa antages, saavidt det lader sig forsvare med Retfærdighed og Billighed, at ville paase, at de Paagældende faae en passende, fuld Erstatning. Det forekommer mig derfor i det Hele at være en hensigtsmæssig Ordning. Underledes forholder det sig derimod med Loven af 10de Marts 1861. Den sammensætter Taxationskommissionen paa følgende Maade: en af Regjeringen valgt Formand, to Mænd, valgte af vedkommende Amtsråd, eller for saa vidt det er en Kjøbstad, af vedkommende Byraad, og endelig to Mænd, som vælges under en særlig Valghandling af de Mænd, hvis Eiendomme skulle exproprieres, det vil altså siges to Mænd, der ligesom ere Repræsentanter for dem, som umiddelbart ere interesserede. Det er ganske vist ikke de Paagældende selv; der staar nemlig i Loven, at man dog ikke kan vælge to af de Mænd,

som selv skulle have Eiendomme exproprierede; men det forekommer mig dog at være lidet stemmende med det Naturlige, at de, som særlig ere interesserede, skulle vælge Medlemmer af Taxationskommissionen. Selv om de Mænd, som Regjeringen har valgt, skulde mene, at der paahvilede dem en vis Forpligtelse til at se paa Statskassens Tarv, og selv om det omvendt kunde forsvære de Mænd, der ere valgte af Amtsrådet eller Byrådet, at de til en vis Grad skulle søge at varetage de paagældende Beboeres Tarv, saa stiller det sig dog ganske anderledes med dem, der ligesom ere Repræsentanter for de Stadelidende; thi de maa betragte det som deres ligefremme Opgave at skaffe de Paagældende saa meget som muligt; men det er jo ikke Meningen med en Expropriation at berige den Enkelte paa Statskassens Beføstning. Tænke vi os Forholdet særlig i en Kjøbstad, saa vil der mod den af Regjeringen valgte Formand staa to af Byrådet valgte Mænd og to Mænd, valgte af dem i Byen, der skulle afstaa deres Eiendom, og saaledes vil den Æneste, der kan ventes at ville varetage Statskassens Tarv, komme til at staa ligeoverfor fire, men det forekommer mig at være en i høi Grad uheldig Ordning. Jeg har tilladt mig at fremhæve dette ogsaa af Hensyn til Lovens Skjæbne paa et senere Trin, fordi jeg veed, at man sammenblander Besigtigelseskommissionens Forretninger og Taxationsmændenes Forretninger, idet man tror, at de af de Paagældende valgte Mænd, ere tilstede ved Besigtigelsesforretningen, men det er de i Virkeligheden ikke. Sagen har været gjort til Gjenstand for Dømtelse i Udvalget, og samtlige Udvalgets Medlemmer ere enige om at tilræde Regjeringens Forslag om at gjøre den foreslaede Forandring.

**Blom:** Det Mindretal, jeg har den Ære at tilhøre, gaar ud fra den Betragtning, at den Bane, Regjeringen har foreslaaet at anlægge mellem Næstved og Slagelse, er at betragte som en Forbindelsesbane, og at den har sin Betydning for Statssamfundet som saadan og som en Følge deraf forsvaerlig kan anlægges for Statens Regning. Man ser af Motiverne til Lovforslaget, at Regjeringen har overveiet, hvorvidt den skulde lade denne Bane lægge ad den korteste Vej mellem Slagelse og Næstved, en saa at sige ret Linie, eller om man skulde give den en Bøgt sønder efter om ad Flakkebjerg, og at Regjeringen har bestemt sig for dette sidste Alternativ af Hensyn til muligvis derved at opnaa nogen